11/01/2022

11 Ιανουαρίου: Εορτάζει ο Όσιος Θεοδόσιος ο Κοινοβιάρχης

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα, η Εκκλησία μας εορτάζει έναν εκ των μεγάλων ασκητών της ερήμου, τον Άγιο Θεοδόσιο τον Κοινοβιάρχη. Γέννημα της Καππαδοκίας, από πιστούς και ενάρετους γονείς, έζησε στα χρόνια των αυτοκρατόρων Λέοντος και Αναστασίου.

Σε νεαρή ηλικία ο Όσιος Θεοδόσιος έγινε μοναχός και διακρίθηκε στην εγκράτεια και κατεξοχήν στην ηθική τελειότητα με ταπεινοφροσύνη, άσκηση και εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού. Ασκήτεψε κοντά σε ονομαστούς αββάδες, όπως το Συμεών το Στυλίτη, και αποσύρθηκε σε απομακρυσμένο ησυχαστήριο, όπου δίδασκε το

λόγο του Θεού στους εκεί μοναχούς.

Έκανε πολλά θαύματα με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Εκοιμήθη σε βαθύ γήρας το 529 μ.Χ.

Όπως αναφέρεται στα τροπάρια του εσπερινού, **ο Όσιος Θεοφόρος Θεοδόσιος** αγωνίστηκε με μεγάλους πνευματικούς αγώνες στην πρόσκαιρή του ζωή, με ύμνους, νηστείες και αγρυπνίες κι έγινε πρότυπο των μαθητών του.

«Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν. Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν».

Έτσι, οι πιστοί βιώνουν εμπειρικά μέσα στην Εκκλησία ότι ο Όσιος Θεοδόσιος βρίσκεται στη χορεία των ασωμάτων, δοξολογώντας ακαταπαύστως τον Κύριο Ιησού Χριστό.

«Πόνοις ἀσκητικοῖς σεαυτόν, ἀνακαθάρας μιμητὴς ἐχρημάτισας, παμμάκαρ, τοῦ σοῦ Δεσπότου· τῆς γὰρ κρασπέδων τῶν σῶν, ἁψαμένης πάθος ἐθεράπευσας· λιμῷ τηκομένους, ἐν τῇ ἐρήμῳ δὲ ἔθρεψας, ἐξ ἀκενώτου, χορηγῶν θησαυρίσματος, ὡς φερώνυμος, Θεοῦ δόσις γενόμενος. Πίστιν δὲ τὴν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας Ὅσιε, τὴν τοῦ τυράννου μανίαν, ἀντ᾽ οὐδενὸς λογισάμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος».

Ταυτόχρονα έχουν τη συνείδηση οι πιστοί ότι ο Θεοφόρος Θεοδόσιος και όλοι οι τιμημένοι Άγιοι πρεσβεύουν για όλους τους ανθρώπους στη δόξα του Θεού.

Η εορτή του Οσίου Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχη έρχεται σήμερα να θυμίσει, αγαπητοί μου, ότι η εν Χριστώ άσκηση δυναμώνει τη θέληση για αγώνα και αντίσταση κατά του εγωισμού και της φιλαυτίας, που είναι καρποί της φθοράς και της ανθρώπινης αδυναμίας. Ο άνθρωπος όπου κι αν βρίσκεται, είτε στον κόσμο και μάλιστα στη συζυγική και οικογενειακή ζωή είτε σε μοναστήρι και ασκητήριο, καλείται να εργάζεται και να ασκείται πνευματικά, των αναλογιών τηρουμένων και πάντοτε με μέτρο και διάκριση. Στην πορεία αυτή χρειάζεται θέληση και πίστη καθώς και απέραντη αγάπη προς το Θεό και τον κάθε άνθρωπο. Ο καθείς εφ΄ ω ετάχθη ας επιτελεί με κάθε προσφερόμενη ευκαιρία το καλύτερο και αυθεντικότερο στη ζωή του με χαρά και αισιοδοξία.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου